ואם עד שלא כיפרו הבעלים תרעה עד שתסתאב ותמכר ח) ויקחו בדמיה אחרת ועושה תמורה ומעלין בה: **גמ'** *מאי שנא רישא דלא קא ג) מיפלני ומאי שנא סיפא דקא מיפלני רישא פסיקא ליה סיפא לא פסיקא ליה הא תנא ליה נבי תמורה תנא התם משום תמורה תנא הכא משום מעילה: **מתני'** *המפריש *מעות לנזירותו לא נהנין ולא מועלין מפני שהן ראוין ג) לבא כולן שלמים מת ד) והיו לו מעות סתומין יפלו לנדבה ה)מעות מפורשים דמי חטאת ילכו לים המלח ה) לא נהנין ולא מועלין דמי עולה יביאו עולה ומועלין בהן ו)דמי שלמים יביאו שלמים ונאכלין ליום אחד ו)ואין מעונין לחם: **גמ'** מתקיף לה ריש לקיש וליתני נמי המפריש מעות ז) לקינים לא נהנין ולא מועלין מפני שהן ראוין להביא תורין שלא הגיע זמנן ובני יונה שעבר זמנן אמר רבא אמרה תורה ח)במעות סתומין הבא שלמים אמרה תורה ט)הבא תורין שלא הגיע זמנן (מ) ז) אינן ראויין למזבח: **מתני'** *רבי שמעון אומר הרם קל ח) בתחלה וחמור בסופו נסכין חומר בתחלתן וקל בסופן *דם בתחלתו אין מועלין יצא לנחל קדרון ט) מועלין בו י"נסכין בתחלתן מועלין בהן ידרו לשיתין אין מועלין בהן: **גמ'** ת"ר *מועלין בדמים דברי ר' מאיר ור"ש וחכ"א אין מועלין מ"ט דמ"ד אין מועלין י) *אמר עולא אמר קרא *ואני נתתיו לכם שלכם הוא דבי ר' ישמעאל תנא לכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה רבי יוחנן אמר אמר קרא °כי הדם הוא בנפש יכפר יא) *לפני כפרה כלאחר כפרה הוא מה לאחר כפרה אין בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה ואימא (כ) מה לפני כפרה יש בו מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה וכי יש לך דבר שנעשית מצותו ויש בו מעילה אמאי לא הרי

מאי טעמא דמאן דאמר אין מועלין לא נרסינן מ) דת"כ מכמע דמ"ד מועלין הייט מדאורייתא ולית ליה הכי דרשת דכסמך וזה לאו דהא *ברים טאיפא ט) (יומא דף נח:) קאמר ע"כ לא פליגי אלא מדרבנן אבל מ) דאורייתא אין מועלין ושל ר"ש קאמר הכא המועלין ובמתני' קאמר דאין מועלין אלא בסוף מ) דר"ל מדרבנן אלא דר"ל מדרבנן אלא דר"ש ר"ש) אלא מדרבנן אבל מדאורייתא אין מועלין בו: **אין** לך דבר שבעשית מצותו ומועלין. ואם תאמר לימא מיפכא נ) דאין לך דבר שלא נעשית מצותו ואין בו מעילה י"ל דעבלה ערוכה הוכיח דירדהה לנחל אינון לאוסרה וקודש לכן לא:

ת"רי מישעני כתיבי. תימה דכתר מישעוטא הוה סגי דליכא למימר דאי לא כתיב מישעוטא אלא בתר הוה ילפינן מאודך דאם כן ליתתוק מן המישעוטא דהא נ) שני כתובים הבאין (ס) כאחד (א) אם לא מלמדין ונראה למורי הרב [רביו] פרץ דלא מלי למיתתק מהערופה דאלעזריך לומר ע בעריפה ואין אחר בעריפה לאתקי פרה אדומה כדאמר בפ"ק דחולין (דף מד.) וא"כ צריך לכתוב ושמו כדי שלא יעלמו מסם דהערופה אלעזריך כדפי' כ) (ג): **לול** קטן הוה בין הכבש למזבח. פירוש כמין אכובה ואין זה אלוהו לול דלמיריך בזבחים (דף סב:) (ו) וכשהיה (דף מט.) שלוחו הוא בין הכבש למזבח ממש כדי לקיים מצות צריקה בכבש וזה הוה משוך לגד הקרן של [ז] מזרח וכבר כלה רחב הכבש שהוא ע"ז אמה והמזבח שנים ושלשים והכבש (ג) ממעט למזבח: מה

דעושה לאיבוד כדאמר הגרשה ט): **מאי** שנא סיפא דמיפלני. דלמר דמפליג מיבריה שמתה ומכמלאת בעלת מוס מהני תלת דרישא ולא תני טלוה בתר בבא ומשני רישא פסיקא ליה דבכל עמין הנשות בין כיפרו בין לא כיפרו אבל בלא כיפרו לא פסיקא ליה דלא למיריך בהני דסיפא הנשות תלת ל"ב כיפרו בעלים אבל בלא כיפרו למיריך הרעה כדמפרש בגמרא הילכך לריך לאפלוגינהו בהני בבי כ):

הא כא) תני נבי תמורה. בפרק ולד חטאת (תמורה דף כא:) אלוכא כי הנא ותרוייהו למה לי ומאי הא משום תמורה כלומר לגבי דהני *להו משום דלון שטין תמורה דטיין בהם והוי המורה מיקר *הנא נמי כב) דין דלון שטין המורה: **המפריש** משנת למיכוהו לא נהנין ולא מועלין. מפני שהן ראויין לבא טולם שלמים דכיון דלא פירם אם ילדה יביא כל המשנה לשלמים

וקדשים קלים ליה בהו מעילה:

מת כג) הגזיר וכיו ט משנת סהומין יפלו לנדבה. לשלת קין למזבח

בגזיר (דף כה.) מפרש עטמא:

דמי חטאת יכלו לים המלח. כמו

הטאת שמתו בעליה: **ואין** מעונין להם. דעל כפי הגזיר כתיב (במדבר י) וגזיר

מין כלן: **יצא** לנחל קדרון מועלין.

מדרבנן קאמר כדמפרש בגמרא:

ירדו לשיתין אין מועלין כד). דאמריך

מעשית מלוהה ובגמ' מפרש היכי

דמי דנהנה מהם: **מפני** שהם ראויין להביא תורים שלא הגיע זמנן. כלומר

שהם קנומים ואין ראויין למזבח עתה

ולכשיגדלו יכפרו ותמא במהניתן דלא

נהנין ולא מועלין ובני יונה שעבר זמנן

כדי נסכה הכא דהא לשולם לא יהיו

ראויין למזבח מאחר שעבר זמנן ומגב

תורים שלא הגיע זמנן מקטיר:

אמרה תורה הבא (תורים) [שלמים]

במעות שהומים הבא תורין

ט'. בהמיה שלהן ראוי למזבח מה)[ולמאי]

מייתי לה *וא"כ ליה לן למימר דלא

מ) נהנין טעמא דמפני שהם ראויין ט':

מאי טעמא דמאן דאמר אין מועלין לא נרסינן כ) דא"כ מכמע דמ"ד מועלין הייט מדאורייתא ולית ליה הכי דרשת דכסמך וזה לאו דהא *ברים טאיפא ט) (יומא דף נח:) קאמר ע"כ לא פליגי אלא מדרבנן אבל מ) דאורייתא אין מועלין ושל ר"ש קאמר הכא המועלין ובמתני' קאמר דאין מועלין אלא בסוף מ) דר"ל מדרבנן אלא דר"ש ר"ש) אלא מדרבנן אבל מדאורייתא אין מועלין בו: **אין** לך דבר שבעשית מצותו ומועלין. ואם תאמר לימא מיפכא נ) דאין לך דבר שלא נעשית מצותו ואין בו מעילה י"ל דעבלה ערוכה הוכיח דירדהה לנחל אינון לאוסרה וקודש לכן לא:

ת"רי מישעני כתיבי. תימה דכתר מישעוטא הוה סגי דליכא למימר דאי לא כתיב מישעוטא אלא בתר הוה ילפינן מאודך דאם כן ליתתוק מן המישעוטא דהא נ) שני כתובים הבאין (ס) כאחד (א) אם לא מלמדין ונראה למורי הרב [רביו] פרץ דלא מלי למיתתק מהערופה דאלעזריך לומר ע בעריפה ואין אחר בעריפה לאתקי פרה אדומה כדאמר בפ"ק דחולין (דף מד.) וא"כ צריך לכתוב ושמו כדי שלא נעלמו מסם דהערופה אלעזריך כדפי' כ) (ג): **לול** קטן הוה בין הכבש למזבח. פירוש כמין אכובה ואין זה אלוהו לול דלמיריך בזבחים (דף סב:) (ו) וכשהיה (דף מט.) שלוחו הוא בין הכבש למזבח ממש כדי לקיים מצות צריקה בכבש וזה הוה משוך לגד הקרן של [ז] מזרח וכבר כלה רחב הכבש שהוא ע"ז אמה והמזבח שנים ושלשים והכבש (ג) ממעט למזבח:

מה

הגהות הב"ח

(א) גמ' שאין לחיין לאיין לאכלה. ל"כ בתמיה: (ב) שם ואימא הכי מה לפני וכו' יש בו מעילה ל"ל ר"ש וכי יש לך: (ג) רש"ל ד"ה יצא וכו' ולא מדאורייתא הס"ד וכמן נל לגיון גמרא אלא"כ מ"ם אין מועלין מדאורייתא אבל מדרבנן:

[ס"ת רבי ישמעאל]

ל"ק מ"ש

[לקמן יב.]

[סוכה מט:]

סילוך מלוגן לקנות ל"ק

לנדבה לשפרות ל"ק

הוא לפני כפרה מלאחר כפרה מה לאחר כו' ל"ק

רבינו גרשום

בתן לכתחלה הואיל וקדושין הוו ואם נתנו אין מועלין בהן מדאורייתא אלא מדרבנן דמייתי קרן לחוד: הם עד שלא כיפרו הבעלים. שעדיין לא כיפרו באחרת ורוצים ליהנהנו בדמי אלו אותה שהיא בעלת מום כיון דמסאבא וקיימה הסכר לאלתר ריבא חטאת בדמיה ואיתה שעברה שנתה תרעה עד שתסתאב ותסכר ויביא בדמיה אחרת: תורשה הסורה ומועלין בה. הואיל דיש בהן קדושת דמים: מאי שנא רישא. הני תלת דלא קא מפליג בהו רישא פסיק ליה דבכ משכיפרו ובין עד שלא נתכפרו לעולם יפותו ואי' דאסר מה השלה איבא למיעבר לה ברישא: הא תנא ליה נבי תמורה. ליה נמי

כי האי נוגאמנא דתם אבב(דאיתיר)ראיירי בתמורה הבא משום מעילה: המפריש מעות לנזירותו. ולא פירש אלו לשלתי ואלו לחטאתי ואלו לשלמים: לא נהנין ולא מועלין. בכל אותן המעות: מפני שהן ראויין. ראוי לבוא כולן לשלמים. כלומר הסכל סתרה ומעה מציגן לסיבר זו לשלמים הסרוים ושלמים קדשים קלים ניעוגו ואין בהן מעילה כדתנן בפרק קמא קדשים קלים לפני זריקת דמים כו' וס"ם אויל לקולא דאי אמרת ניסא שהן ראויין לבוא כולן עולה ואית בהו מעילה ס"ם דמי קדשים קלים יש בהן דאינן בני מעילה ואי קא מייתי שלייתו קרבן מעילה אישתכח דקא מייתי הולין לעזרה הילכך אויל לקולא דלא נהנין ולא מועלין: יפלו לנדבה. שהלכה היא בנזיר: דמי חטאת ילכו לים המלח. דהטאת שמתו בעליה היא: דמי עולה יביאו עולה. (ח) האשה שמתה יביאו יורשן עולתה דדורון בעלמא הוא: ונאכלין ליום אחד. כדין שלמי נזיר: ואין מעונין לחם. משום דכתיב ביה ונהן על כפי הנזיר והא ליתי דמייתי: מפני שהן ראויין לבוא בהן תורין שלא הגיע זמנן. וכיון דראויין הן לבוא לאחר זמן מצי לסיתתי לא נהנין ולא מועלין: ובני יונה שעבר זמנן. תחילת הביחוב שבוה ושבוה הפסולין לקרבן וכיון דפסולין לאו קדשי הן ונינהו ולית בהו מעילה: אמר רבא. לא דמי מפרש מעות לנזירותו לשפרש מעות לקינו. דגבי נזיר אמרה תורה בשעות סתומים הבא שלמים. משום דמתייב להביא בהן נמי שלמים הילכך אמרינן מפני שראויין להביא בהן שלמים ליתי בהו מעילה אבל הבא בשפרש מעות לקינו מי אמרה תורה שלא הגיע זמנן ראויין הן והא מדאורייתא מועלין בו. אין מועלין בו והא קדים וריקתו: יצא לנחל קדרון מועלין בו. הינו בחר זריקה. כדתנן אלו ואלו מתערבין באמה ויוצא לנחל מועלין בו והא מעילה מדרבנן הוא ולא מדאורייתא דאין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו: ירדו לשיתין אין מועלין בהן. דבר נעשה מצותו מה לאחר כפרה אין בו מעילה מדאורייתא דנעשת מצותו: אימא הבי לא"ד נימא מה לפני כפרה יש בו מעילה דאכתי לא נעשת מצותו. למעמא דרבי יוחנן קאמר דדרשא הוא:

ל) ל"ל דדורון בעלמא הוא וכדתנן בקינים פ"ב דתמיד שמתה יביאו יורשין שולתה.

הגהות צ"ק [ס] משם דכא חייב נמי כו' [ב] יש לנחל קדרון מועלין בו וכמי לנחל קדרון לאחר זריקה הוא כדתנן אלו ואלו מתערבין לאמה ויוצאין לנחל קדרון ומתערבין בנמין לזבל ומועלין בהן ולכי מעילה מדרבנן הוא ולא מדאורייתא אבל בשקדים אין מועלין בו תפיל מדרבנן לפי שאין נהנין נזירות בשקדים הס"ד ואתא"כ ריב לגיין גמ' ואתא"כ ר"ס מ"ר מועלין מדרבנן בגון לאחר שיצא לנחל קדרון וקבעי מלה פ"ם דפ"ד כו' [ג] כ"ש גמ' והכ"ת אין מועלין ר"ל מדאורייתא [ד] לאחר כפרה לפני כפרה דאין לך דבר כו' [ה] כאחר מגמדין [ו] וכשמיים לה. [ז] מזבח

הגהות מהר"ר לנדא [א] תוס' ד"ה הרי מישעוטי כו' כאחר אין מגמדין. מלה אין מתקן ועי' יומא ס ע"א תוס' ד"ה הרי מישעוטי:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com